

ಥಟ್ಟನೆ ಮಾತು ನಿಲ್ಲಿಸಿದಾರೆ,
 ಅಮೃತ ನಿಸಗೂ ಮದುವೆಯಾಗಿದೆ
 ನೀನಗೇಕೆ ಹರಿದ ಸೀರೆ
 ಯಾರೆ ಕಣ್ಣೀರು
 ಮತ್ತಾರೆ ಇಪ್ಪೆಂದು
 ಕೆಲಸ್ತಿ...
 ಬೆರಗುಗಣ್ಣಿಂದ ತನ್ನನ್ನೇ
 ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತ ಕುಶಿತ್ತ
 ಪ್ರಟ್ಟ ಮಗಳತ್ತ
 ಶೀರೆಯುಕ್ಕಿಂಬಂದು
 ಕೇನ್ನೆಗೊಂದು
 ಮುತ್ತಿಕ್ಕಿಂದಬು.

ಸಿಂಡರೆಲಾಳಿದು
 ಬರಿಯ ಕಥೆ ಮಗಳೆ
 ಕಟ್ಟುಕಥೆ...
 ರಾಜಕುಮಾರನೋಟ್ಟಿಗಿನ
 ಸಾವಿರ ವರ್ಷದ ಸುಖ
 ಬರಿಯ ಭ್ರಮೆಯಷ್ಟೆ.
 ಮದುವೆಯಾದ ಹೆಣ್ಣಗಳಿಲ್ಲ.
 ಸುಖವಾಗಿದ್ದವರಲ್ಲಾ
 ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದವರಲ್ಲಾ
 ಅಂದುಕೊಂಡಪ್ಪೆ ಸುಸೂತ್ರವಲ್ಲ.

ಎಲ್ಲವೂ, ಎಂದಿಗೂ
 ಸರಿಯಾಗುವದಿಲ್ಲ.

ಮಗಳ ಹಿಳಿ ಹಿಳಿ
 ಕಣ್ಣ ನೋಡುತ್ತೆ
 ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ನಕ್ಕಿಳು.

ಸುಖ ತುಂಬ ಚೆಕ್ಕೆದು
 ಕಣ್ಣಕುರೂ ಹಾದು.
 ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬ ಉಂಟ
 ಪ್ರಟ್ಟದೊಂದು ಮನೆ
 ಒಂದಿಪ್ಪು ತಮಾಷೆ
 ನಗುವಿನ ಗಲ ಗಲ ಸದ್ಯಾ...
 ಈ ಕ್ಕೆ ಇದ ಮಿಳಿ
 ಸವಿದುಬಿಡು.
 ಬದುಕಿಂದರೆ
 ರಾಜಕುಮಾರನೋಟ್ಟಿಗಿನ
 ಅಧ್ಯಾರಿ ಮದುವೆಯಾಂದೇ ಅಲ್ಲ.
 ಗಾಡಿನ ಬಾಟು ಹಾಕಿ
 ನಡೆಯುವುದು
 ಸುಲಭವೂ ಅಲ್ಲ.

ಏನೋ ಅಧ್ಯವಾದಂತೆ
 ಎಧ್ಯ ನಿಂತಳು ಮಗಳು.

ಅಮೃತ ಅಟವಾಡಲು ಹೋಗಲೇ
 ಎಂದವಳಿಗೆ,
 ಕತ್ತಲಾಗುವದಕ್ಕೂ ಮುಂಬಿ
 ಬಂದುಬಿಡು
 ರೂಣಿ ಮತ್ತೆ ಕಿತ್ತೂರಿನ
 ರಾಣೆಯರ ಕಥೆ ಹೇಳಲು
 ಎಂದಳು ಅಮೃತ.

ಚೆಟ್ಟೆಯಂತೆ ಕುಳೆಯುತ್ತೆ
 ಹೋದವಳನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತೆ
 ಹಳೆ ಹಾಡೊಂದು ಗುಸುಗುತ್ತೆ
 ಹರಿದ ಸೀರೆ
 ಹೊಲೆಯತೊಡಗಿದಳು.

● ವಿನಯಾ